

**R.D. Iacobi Marchantii, Pastoris Et Decani Covviniensis
SS. Theolog. Professoris, Rationale Evangelizantivm**

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Dom. XII. post Pent. Lectio 19, bipart. Magister quid faciendo vitam
æternam possidebo? 1, pars ostendit cur Dominus dicat beatos oculos qui
eum vident, & aures quæ ipsum audiunt. 2, ostendit ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56372)

obedientie, ut virtutem spiritus tui percipiant, & perfectè aures aperiant. Tange & lava celestis devotionis & cor linguam eorum, ut perfectè te diligere, & in æternum laudare valeant, & glorificare.

LECT. 10. DOMINICA XII POST PENTECOSTEN.

Magister quid faciem vitam æternam possidebo? Luc. 10.

PARS I. Cur beati oculi & aures Christum videntes & audientes. Luc. 20.

Notum est ex narratione Evangelica quomodo discipulos à prædicatione revertentes & exultantes; quod etiam demonia subicerentur ipsis, admonent Christus dicens, non esse in hoc gaudendum. In quo ergo; Gaudete, inquit, quia nomina vestra scripta sunt in caelis. Non quidem prohibet gaudium quasi malum sit & vanum, de Dei donis cum gratiarum actione gaudere; sed fortasse gloriosa aliqua inanis poterat se huic gaudio latenter immiscere, quam compescit; simul verò donum majus eis datum esse ostendit, quod majus longè parere eis gaudium debebat, nimirum gloriam cælestem. Gaudium igitur ex dono miraculorum transfert in donum cælestium præmiorum. Quasi eis diceret: O dilectissimi discipuli mei! Non opto vos adeo gaudere propter donum miraculorum, quod est donum gratiæ gratis datæ, potestque consistere cum peccato; Ostendo autem vobis donum aliud quod maxime gaudium cordi vestro debet excitare, videlicet quod nomina vestra scripta sunt in caelis, in libro vitæ, in memoria & prædestinatione æterna. Civis concipit ætis in æterna illa civitate, non atramento quasi in papyro, sed in indelebili libro & triumphante civitate, cujus gloria tota durat æternitate. O beatam scripturam! O beatam Civitatem! O beatos vos qui in illa scripti estis literis aureis æternæ charitatis & æternæ amoris! O solidum gaudium & verum, si de hac conscriptione in vobis fuerit extortum! In hoc ergo gaudete, hæc etenim magna est leges lætitiæ si potueritis dicere; Latatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in nomen Domini ibimus.

Psal. 122.

In ipsa autem hora, qua hoc dixerat discipulis exultantibus, exultavit & ipse Spiritu sancto & dixit: Constatior tibi Pater Domine caeli & terra, quod abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Etiam Pater & quoniam sic placuit ante te. Sic refert S. Lucas, Discipulos scilicet suos à docendo revertentes excipit cum gaudio, & per Spiritum sanctum exultat tamquam Pater cum filiis propter recta opera eorum, exultat propter dona discipulorum, exultat propter salutem illorum qui ab Apostolis, & discipulis convertendi erant, exultat propter conversionem quam prævidebat Gentium, & multorum Judæo-

Luc. 10.

rum. Sic etiam & de S. Francisco legimus cap. 5. vice ejus apud S. Bonavent. Cum animarum salutem viscerosa pietate appetere, & fervida emulatione zelaret, suavissimis se dicebat repleri odoribus, & quasi unguento pretioso imiri, cum sanctorum fratrum per orbem distantium odorifera fama multos audiret ad vitam revocatis induci. Ex talium auditu exultabat in spiritu, benedictionibus omni acceptione dignissimis fratres illos accumulans, qui verbo & opere ad Christi amorem inducerent peccatores. Nempe nihil lætius tali messe animarum in qua exultat Christus lætitia plane divina, & spiritali à spiritu sancto promanante, docetque discipulos suos in ea exultare: Latamur coram te, sicut qui Isai. 65. latantur in messe.

Interim gratias agit Patri æterno exultans in Spiritu sancto De qua re gratias agit? Quod Apostolis & discipulis qui erant parvuli, hoc est, simplices, & sapientia carentes fidei mysteria & adventus sui aperuerit Sacramenta, divinam eos scientiâ fidei illustrans, quum Phariseis, Scribis, Sacerdotibus Judæorum, & Sapientibus Gentium, hæc manserint à se condita, qui scientia, & sapientia sua inflati veram sanctamque scientiam respuerunt, vel ea indignos sese exhibuerunt. Exultat ergo Christus in Patre, exultat Spiritu sancto, gratias agit ut homo de tot beneficiis ad salutem orbis à Patre per adventum suum præstitis, & de electione discipulorum humilium, simplicium, imperitorum, ad hæc beneficia toto orbe annuncian da, & ad edocenda tot & tam admirabilia mysteria.

Neque vero ei sufficit per se gratias agere pro illis, vult etiam ipsosmet ad gratiarum actionem sibi Deoque in Spiritu sancto perfolvendam excitare. Ad hanc enim gratitudinem eliciendam inducit postquam ipse gratias egit, dum conversus ad discipulos suos dixit: Beati oculi qui vident quæ vos videtis. Dico enim vobis quod multi Propheta: & Reges voluerunt videre quæ vos videtis, & non viderunt, & audire quæ vos auditis, & non audierunt, quasi diceret eis. Quam obligati estis, o chari filii & discipuli mei, Patri æterno, qui vos tantis prævenit beneficiis, & benedictionibus dulcedinis. Non enim omnibus datum est, imò nec regibus, nec Prophetis etiam à Deo dilectis, quod vobis est concessum. Illi desiderarunt me videre in carne conversantem, nec eorum satisfactum fuit desiderio. Ipsi optarunt me audire hæc, quæ vobis trado mysteria edocentem, nec id affectui sunt. Vos ergo præ illis ad id elegit Deus, vobis eam concessit gratiam ipsis denegatam; fugite ergo ingrati tudinem agnoscite dilectionem, gratias ex intimis præcordiis agite gratiam adepti singularem, propter quam dico vobis: Beati oculi qui vident quæ vos videtis.

Merito certè beati dicuntur Apostoli, quia oculis carnis Christum in carne videntur, & per carnem oculis mentis filium Dei conspexerunt, hoc est, Christi divinitatem intellexerunt; beati quis

os ejus

Psal. 22.

In caelum suspicium

Conclusio.

eum audierunt ore divino docentem mysteria abscondita à seculis, & ad ejus pedes sederunt ut fierent *Theo didacti*, hoc est, *docibiles Dei*. Hæc enim fuit initialis beatitudo, hæc via ad perfectam beatitudinem contemplari oculis cordis, & corporis ejus divinam faciem, ejus in humana conversatione sanctitatem, ejus in miraculis potestatem, ejus in docendo celestem, & ardentem, zelum in orando perseverantiam & pietatem, ejus in injuriis ferendis patientiam & humilitatem, ejus erga omnes benignitatem & charitatem. Hæc etiam fuit initialis beatitudo ad veram & perfectam ducens beatitudinem, illi convivere magna cum familiaritate, in ejus continua sequela esse, audire ab eo verba celestis sapientie, audire verba æternæ vitæ, audire mysteria superpa toti postmodum tradenda Ecclesie, illumque fidenter posse interrogare, & ab eo humiliter discere qui de se dicebat: *Ego sum via, veritas, & vita*. In his ergo consistebat quædam beatitudo, & æterna vita, quandoquidem ipsemet dicit: *Hæc est vita æterna ut cognoscant te solum verum Deum, & quem misisti Jesum Christum*. Quapropter sanctus Ioannes, qui vnus fuerat de his Christi convictoribus, auditoribus, contemplatoribus, qui æternum Dei verbum sub humana carne velatum puræ mentis acie videre meruerat, postmodum gloriante dicit: *Quod fuit ab initio, quod audivimus, quod vidimus oculis nostris, quod persequimus, & manus nostre contraxerunt de verbo vita, & vita manifestata est, & vidimus, & seclamur, & annunciamus vobis vitam æternam, quæ erit apud Patrem, & apparuit nobis: ut & vos societatem habeatis nobiscum, & societas nostra sit cum Patre, & cum filio ejus Jæsa Christo*. Beatum se existimat & Ioannes, quod hæc viderit, audierit, contrectarit, quodque alijs idem annunciare possit, & omnes ad eandem beatam societatem convocare, quæ mediante incarnatione Domine Jesu, & nobis cum Patre & Filio in Spiritu sancto, quiescit nexus amoris inter Patrem & Filium, & nexus nosster cum Patre & Filio: *Beati ergo oculi qui vident quæ vos videtis*.

Regina Saba addiens sapientiam Salomonis, in admirationem rapta exclamavit: *Beati vir tui, & beati serui tui, qui adsunt coram te semper, & audiunt sapientiam tuam*. Ecce plusquam Salomon hic. An non ergo beati quibus datum est ei aditare, eum contemplari & audire? De Elia etiam pronunciat Sapiens: *Beati sunt qui te viderunt, & in amicitia tua decorati sunt*. Si beati pronunciantur qui eum viderunt & amaverunt, dum hic agebat in compoivi vita hominum, qui amicitia ejus ante eis hujusmodi decori & ornamento, sapientiam, spiritum, zelum eis inhalans, quanto majore ratione id dicemus, de his qui decorati sunt amicitia Filii Dei, dum conversaretur in terris? Si Eliseus & Filii Prophetarum Elie amicitia decorati censentur, & beati dicuntur, quia spiritus ejus confortes & Christi iur; quanto magis id dicemus de discipulis

Jesu, verè amicis cordis ejus, ab eò dilectione inestimabili condecoratis? An non dubitas eos fuisse amicos? Audi ipsummet de amicitie condecoracione pronunciantem diserte: *Iam non dicam vos servos, quia servus nescit quid faciat Dominus ejus; Vos autem dixi amicos, quia quacumque audivi à Patre meo, nota feci vobis*. Vide quomodo eos his verbis decorat, nomine, amore, privilegio amicum. Sic consequenter beati pronunciantur, si unquam ulli.

Sed numquid Moyles eis est preferendus de quo dicitur: *Loquebatur Dominus ad Moysem facie ad faciem, sicut loquitur homo ad amicum suum?* Absit. Nam etiam de Moyse loquitur hic Christus, dum dicit: *Dico vobis, multi Reges & Propheta voluerunt videre quæ vos videtis, & non viderunt, & audire quæ auditis, & non audierunt*. Moyles petit à Domino: *Obsecro Domine mitte quem misurus es*. Et licet de eo asseratur, quod loqueretur ei Dominus facie ad faciem, sicut solet loqui homo ad amicum suum, nihilominus postmodum obsecrat: *Si inveniri gratiam in conspectu tuo, ostende mihi faciem tuam, ut sciam te, & inveniam gratiam ante oculos tuos*. Angelus vices Dei gerens, Moyse loquebatur, ut periti interpretes sentent, corporeâ quâdam & humana specie, sed ordinariè obiectus nube vel igne, fumo vel nebulis, sive caligine. Hanc ergo caliginem removere optat Moyles, ut aperitus faciem & gloriam illius cum quo loquebatur, posset contemplari, & eam populo quem præducebat, referre & prædicare. Vnde & postea dicit: *Ostende mihi gloriam tuam, cum antea dixisset: Ostende mihi faciem tuam*. Hoc est, ostende mihi gloriosam faciem tuam Terrullianus existimat eum optare sibi, ostendi gloriam humanitatis Christi, quam postea in Transfiguratione vidit. Atque datum est ei non nisi humeros videre in foramine montis transeunte Domino, ibique aliquid de gloria Domini in corpore assumpto ei ostensum est, sed mira cum suavitate & jubilatione, ut sciam te, & prout describitur ibidem. Non ergo beator Moyles Apostolus, qui Domini faciem Angelus desiderabilem non in transitu, sed pluribus annis potuerunt contemplari, & facie ad faciem, os ad os ei loqui familiarissimè & jucundissimè, sine nube vel nebulis, sine igne vel caligine. Absque dubio hoc etiam optavit Moyles, qui incarnationis mysterium primitus in rubo cognoverat. Hoc optavit & Rex David inclamans: *Ostende faciem tuam, & salvus erimus*. Hoc optavit ardentissimè Daniel post alios Prophetas, qui inde dictus est *Vir desideriorum*, quia in eo desideria omnia aliorum Prophetarum cum fervore fuerit renovata. Hoc denique ante hos omnes optaverat Jacob qui Christum vocaverat *Desiderium collum æternorum*, hoc est Sanctorum, tam Angelorum quam hominum, qui colles dicti sunt propter celsitudinè sanctitatis, & colles æterni quia vitam æternam consecuturi. Sed quod hi non viderunt,

Initialem
beatitudi-
nem ha-
buerunt
Apostoli
& audien-
tes
Christum
in carne.
Ioan. 14.
Ioan. 17.

1. Ioan. 1.

1. Reg. 10.

Ioan. 14.

An Moyse
Apostoli
preferen-
dus.
Exod. 33.

Exod. 34.

Exod. 33.

1. d. d. d.
Trat. de
Aetern.
Lect. 2.

1. d. d. d.

Dan. 9.

1. d. d. d.

Gen. 49.

runt, Apostolis videre datum est; ideoque oculi eorum beati dicuntur, quandoquidem ipsi dicere possunt: *Vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti à Patre.*

Joan. 1. *Fide percepta* Neque solum beati pronuntiandi sunt Apostoli, sed & omnes illi quoscumque sint ordinis, vel sexus, quibus perfecta fide intueri datum est, faciem illam fulgore suo animas ad se attrahentem, & audire os illud, cuius eloquium dulce, & *lebia sicut vicia cocinea*, de quibus prædixerat Iaias. *Erunt oculi tui videntes præcipientem tuum, & audies vocem post tergum tuum, hæc est vis, ambulata in ea.*

Luc. 3. Beatus certe fuit Simeon tenax, dignus videre desideratam illam faciem Domini ad huc infantis, & decantare: *Videram oculi mei Salutare suum, O felices oculi, qui non clauduntur morte, nisi post visionem vite!* Beati Pastores & Reges, isti de propinquo monente Angelo, hi duce stellâ & longinquo accedentes, ut hanc faciem viderent, & adorarent. Beatus ille Centurio qui audit ab eo,

Matt. 8. *Non inveni samariam fidem in Israel:* Beatus & Zachæus, cui dicitur: *Hodie in domo tua oportet me manere, &c.* Beati quoque omnes quos tetigit, & sanavit, nam vix ullo sanavit corpore, quin sanaverit & mente, secundum sanctorum Patrum sententiam. Audi & de mulieribus. An non beata quoque & Martha, quæ meruit ei ministrare, & viva fide dicere: *Vtique Domine? Ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti?* An non beata magis Magdalena, quæ ad eius pedes sedere meruit, atque eam lacrymis rigare & capillis tergere, sicque audire, *Remittuntur tibi peccata tua?* An non beata similiter mulier illa quæ simbram eius ex perfecta fide poruit attingere, & virtutem ex eo procedentem sentire? An non denique beata dicendæ sunt Chananaea & Samaritana? Hæc enim ab eo audit: *O mulier, si scires donum Dei, & qui sibi dicit, Da mihi bibere, forsitan ab eo petisses aquam vivam: Qui bibent ex aqua quam ego ei dabo, non sitiet in æternum.* Similiter altera ab eo audit: *O mulier magna est fides tua, sicut petisti.* Sic ubique beati oculi eum amorosè contemplantes, beate aures eum avidè & obedienter audientes, beate manus eum cum fide & reverentia tangentes.

Luc. 19. *Non inveni samariam fidem in Israel:* Beatus & Zachæus, cui dicitur: *Hodie in domo tua oportet me manere, &c.* Beati quoque omnes quos tetigit, & sanavit, nam vix ullo sanavit corpore, quin sanaverit & mente, secundum sanctorum Patrum sententiam. Audi & de mulieribus. An non beata quoque & Martha, quæ meruit ei ministrare, & viva fide dicere: *Vtique Domine? Ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti?* An non beata magis Magdalena, quæ ad eius pedes sedere meruit, atque eam lacrymis rigare & capillis tergere, sicque audire, *Remittuntur tibi peccata tua?* An non beata similiter mulier illa quæ simbram eius ex perfecta fide poruit attingere, & virtutem ex eo procedentem sentire? An non denique beata dicendæ sunt Chananaea & Samaritana? Hæc enim ab eo audit: *O mulier, si scires donum Dei, & qui sibi dicit, Da mihi bibere, forsitan ab eo petisses aquam vivam: Qui bibent ex aqua quam ego ei dabo, non sitiet in æternum.* Similiter altera ab eo audit: *O mulier magna est fides tua, sicut petisti.* Sic ubique beati oculi eum amorosè contemplantes, beate aures eum avidè & obedienter audientes, beate manus eum cum fide & reverentia tangentes.

Joan. 4. *Non inveni samariam fidem in Israel:* Beatus & Zachæus, cui dicitur: *Hodie in domo tua oportet me manere, &c.* Beati quoque omnes quos tetigit, & sanavit, nam vix ullo sanavit corpore, quin sanaverit & mente, secundum sanctorum Patrum sententiam. Audi & de mulieribus. An non beata quoque & Martha, quæ meruit ei ministrare, & viva fide dicere: *Vtique Domine? Ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti?* An non beata magis Magdalena, quæ ad eius pedes sedere meruit, atque eam lacrymis rigare & capillis tergere, sicque audire, *Remittuntur tibi peccata tua?* An non beata similiter mulier illa quæ simbram eius ex perfecta fide poruit attingere, & virtutem ex eo procedentem sentire? An non denique beata dicendæ sunt Chananaea & Samaritana? Hæc enim ab eo audit: *O mulier, si scires donum Dei, & qui sibi dicit, Da mihi bibere, forsitan ab eo petisses aquam vivam: Qui bibent ex aqua quam ego ei dabo, non sitiet in æternum.* Similiter altera ab eo audit: *O mulier magna est fides tua, sicut petisti.* Sic ubique beati oculi eum amorosè contemplantes, beate aures eum avidè & obedienter audientes, beate manus eum cum fide & reverentia tangentes.

Matth. 21. *Non inveni samariam fidem in Israel:* Beatus & Zachæus, cui dicitur: *Hodie in domo tua oportet me manere, &c.* Beati quoque omnes quos tetigit, & sanavit, nam vix ullo sanavit corpore, quin sanaverit & mente, secundum sanctorum Patrum sententiam. Audi & de mulieribus. An non beata quoque & Martha, quæ meruit ei ministrare, & viva fide dicere: *Vtique Domine? Ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti?* An non beata magis Magdalena, quæ ad eius pedes sedere meruit, atque eam lacrymis rigare & capillis tergere, sicque audire, *Remittuntur tibi peccata tua?* An non beata similiter mulier illa quæ simbram eius ex perfecta fide poruit attingere, & virtutem ex eo procedentem sentire? An non denique beata dicendæ sunt Chananaea & Samaritana? Hæc enim ab eo audit: *O mulier, si scires donum Dei, & qui sibi dicit, Da mihi bibere, forsitan ab eo petisses aquam vivam: Qui bibent ex aqua quam ego ei dabo, non sitiet in æternum.* Similiter altera ab eo audit: *O mulier magna est fides tua, sicut petisti.* Sic ubique beati oculi eum amorosè contemplantes, beate aures eum avidè & obedienter audientes, beate manus eum cum fide & reverentia tangentes.

Baruch. 3. *Non inveni samariam fidem in Israel:* Beatus & Zachæus, cui dicitur: *Hodie in domo tua oportet me manere, &c.* Beati quoque omnes quos tetigit, & sanavit, nam vix ullo sanavit corpore, quin sanaverit & mente, secundum sanctorum Patrum sententiam. Audi & de mulieribus. An non beata quoque & Martha, quæ meruit ei ministrare, & viva fide dicere: *Vtique Domine? Ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti?* An non beata magis Magdalena, quæ ad eius pedes sedere meruit, atque eam lacrymis rigare & capillis tergere, sicque audire, *Remittuntur tibi peccata tua?* An non beata similiter mulier illa quæ simbram eius ex perfecta fide poruit attingere, & virtutem ex eo procedentem sentire? An non denique beata dicendæ sunt Chananaea & Samaritana? Hæc enim ab eo audit: *O mulier, si scires donum Dei, & qui sibi dicit, Da mihi bibere, forsitan ab eo petisses aquam vivam: Qui bibent ex aqua quam ego ei dabo, non sitiet in æternum.* Similiter altera ab eo audit: *O mulier magna est fides tua, sicut petisti.* Sic ubique beati oculi eum amorosè contemplantes, beate aures eum avidè & obedienter audientes, beate manus eum cum fide & reverentia tangentes.

Quomodo *Non inveni samariam fidem in Israel:* Beatus & Zachæus, cui dicitur: *Hodie in domo tua oportet me manere, &c.* Beati quoque omnes quos tetigit, & sanavit, nam vix ullo sanavit corpore, quin sanaverit & mente, secundum sanctorum Patrum sententiam. Audi & de mulieribus. An non beata quoque & Martha, quæ meruit ei ministrare, & viva fide dicere: *Vtique Domine? Ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti?* An non beata magis Magdalena, quæ ad eius pedes sedere meruit, atque eam lacrymis rigare & capillis tergere, sicque audire, *Remittuntur tibi peccata tua?* An non beata similiter mulier illa quæ simbram eius ex perfecta fide poruit attingere, & virtutem ex eo procedentem sentire? An non denique beata dicendæ sunt Chananaea & Samaritana? Hæc enim ab eo audit: *O mulier, si scires donum Dei, & qui sibi dicit, Da mihi bibere, forsitan ab eo petisses aquam vivam: Qui bibent ex aqua quam ego ei dabo, non sitiet in æternum.* Similiter altera ab eo audit: *O mulier magna est fides tua, sicut petisti.* Sic ubique beati oculi eum amorosè contemplantes, beate aures eum avidè & obedienter audientes, beate manus eum cum fide & reverentia tangentes.

gaudere possumus ac illi qui corporaliter Christum viderunt, audierunt, tetigerunt. Vnde ne videamur minus participes felicitatis & beatitudinis, quam illi qui corporaliter viderunt Iesum conversantem in terris, alibi de nobis pronunciat: *Beati qui non viderunt & crediderunt.* Quia scilicet per fidem, vivam Incarnationis Dominicæ jam peractæ fructu plenissimè gaudere possumus, ideo beati merito pronunciamur. Et quidem ex parte fidei beatiores quidam ratione dici possumus, quam hi qui Christum viderunt, quia cæteris paribus fides illa magis Deo grata, magisque meritoria censetur, quæ non nititur, nec jvatur experimento sensuum, qualiter adjvabitur fides eorum qui Christum videbant; natura enim fidei est, ut sic *argumentum non apparemum.* Habemus ergo Christum Dominum nobiscum in finem usque sæculi commorantem, ejus adventu perficimus, ejus meritis ditamur, ejus amicitia & beneficiis condecoramur, ejus spiritu & gratia replemur. Ejus unctio docet nos, ejus sermo sanctificat nos, ejus radii & lux illuminant nos, ejus corpus vivificat nos, ejus oculi respiciunt nos, ejus sanguis nutrit nos, ejus aqua abluit nos, ejus amor accendit nos, ejus manus benedicit nos, ejus non solum vita, sed & Passio & mors laetitiam nos, ejus divinitas dedicat nos. Quid ultra desiderare possumus? His omnibus frui non poterunt antiqui Patres. Beati ergo oculi mentis nostræ eum videntes, beate aures nostræ eum audientes, beatum pectus & cor quod eum recipit, ejusque gratia repletur & spiritu ac divinitate. Nec dicas, inquit S. Chryl. *Vellem ipsum formam aspicere, figuram, vestimenta, calceamenta, Ecce ipsum vides, ipsum tangis, ipsum manducas. Et tu quidem vestimenta ejus videres, ipse vero tibi concedit non tantum videre, verum & manducare, & tangere, & intra te sumere.*

O fortunatos nimium sua si bona norint Christianos!

Questio *Non inveni samariam fidem in Israel:* Beatus & Zachæus, cui dicitur: *Hodie in domo tua oportet me manere, &c.* Beati quoque omnes quos tetigit, & sanavit, nam vix ullo sanavit corpore, quin sanaverit & mente, secundum sanctorum Patrum sententiam. Audi & de mulieribus. An non beata quoque & Martha, quæ meruit ei ministrare, & viva fide dicere: *Vtique Domine? Ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti?* An non beata magis Magdalena, quæ ad eius pedes sedere meruit, atque eam lacrymis rigare & capillis tergere, sicque audire, *Remittuntur tibi peccata tua?* An non beata similiter mulier illa quæ simbram eius ex perfecta fide poruit attingere, & virtutem ex eo procedentem sentire? An non denique beata dicendæ sunt Chananaea & Samaritana? Hæc enim ab eo audit: *O mulier, si scires donum Dei, & qui sibi dicit, Da mihi bibere, forsitan ab eo petisses aquam vivam: Qui bibent ex aqua quam ego ei dabo, non sitiet in æternum.* Similiter altera ab eo audit: *O mulier magna est fides tua, sicut petisti.* Sic ubique beati oculi eum amorosè contemplantes, beate aures eum avidè & obedienter audientes, beate manus eum cum fide & reverentia tangentes.

Questio *Non inveni samariam fidem in Israel:* Beatus & Zachæus, cui dicitur: *Hodie in domo tua oportet me manere, &c.* Beati quoque omnes quos tetigit, & sanavit, nam vix ullo sanavit corpore, quin sanaverit & mente, secundum sanctorum Patrum sententiam. Audi & de mulieribus. An non beata quoque & Martha, quæ meruit ei ministrare, & viva fide dicere: *Vtique Domine? Ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti?* An non beata magis Magdalena, quæ ad eius pedes sedere meruit, atque eam lacrymis rigare & capillis tergere, sicque audire, *Remittuntur tibi peccata tua?* An non beata similiter mulier illa quæ simbram eius ex perfecta fide poruit attingere, & virtutem ex eo procedentem sentire? An non denique beata dicendæ sunt Chananaea & Samaritana? Hæc enim ab eo audit: *O mulier, si scires donum Dei, & qui sibi dicit, Da mihi bibere, forsitan ab eo petisses aquam vivam: Qui bibent ex aqua quam ego ei dabo, non sitiet in æternum.* Similiter altera ab eo audit: *O mulier magna est fides tua, sicut petisti.* Sic ubique beati oculi eum amorosè contemplantes, beate aures eum avidè & obedienter audientes, beate manus eum cum fide & reverentia tangentes.

Questio *Non inveni samariam fidem in Israel:* Beatus & Zachæus, cui dicitur: *Hodie in domo tua oportet me manere, &c.* Beati quoque omnes quos tetigit, & sanavit, nam vix ullo sanavit corpore, quin sanaverit & mente, secundum sanctorum Patrum sententiam. Audi & de mulieribus. An non beata quoque & Martha, quæ meruit ei ministrare, & viva fide dicere: *Vtique Domine? Ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti?* An non beata magis Magdalena, quæ ad eius pedes sedere meruit, atque eam lacrymis rigare & capillis tergere, sicque audire, *Remittuntur tibi peccata tua?* An non beata similiter mulier illa quæ simbram eius ex perfecta fide poruit attingere, & virtutem ex eo procedentem sentire? An non denique beata dicendæ sunt Chananaea & Samaritana? Hæc enim ab eo audit: *O mulier, si scires donum Dei, & qui sibi dicit, Da mihi bibere, forsitan ab eo petisses aquam vivam: Qui bibent ex aqua quam ego ei dabo, non sitiet in æternum.* Similiter altera ab eo audit: *O mulier magna est fides tua, sicut petisti.* Sic ubique beati oculi eum amorosè contemplantes, beate aures eum avidè & obedienter audientes, beate manus eum cum fide & reverentia tangentes.

Hebr. ex.

PARS II. *Non inveni samariam fidem in Israel:* Beatus & Zachæus, cui dicitur: *Hodie in domo tua oportet me manere, &c.* Beati quoque omnes quos tetigit, & sanavit, nam vix ullo sanavit corpore, quin sanaverit & mente, secundum sanctorum Patrum sententiam. Audi & de mulieribus. An non beata quoque & Martha, quæ meruit ei ministrare, & viva fide dicere: *Vtique Domine? Ego credidi, quia tu es Christus Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti?* An non beata magis Magdalena, quæ ad eius pedes sedere meruit, atque eam lacrymis rigare & capillis tergere, sicque audire, *Remittuntur tibi peccata tua?* An non beata similiter mulier illa quæ simbram eius ex perfecta fide poruit attingere, & virtutem ex eo procedentem sentire? An non denique beata dicendæ sunt Chananaea & Samaritana? Hæc enim ab eo audit: *O mulier, si scires donum Dei, & qui sibi dicit, Da mihi bibere, forsitan ab eo petisses aquam vivam: Qui bibent ex aqua quam ego ei dabo, non sitiet in æternum.* Similiter altera ab eo audit: *O mulier magna est fides tua, sicut petisti.* Sic ubique beati oculi eum amorosè contemplantes, beate aures eum avidè & obedienter audientes, beate manus eum cum fide & reverentia tangentes.

quaestiones istius resolutione vergebat in laudem Veritatis, quae omnia superat & vincit, & in vituperium Vanitatis & Iniquitatis, quae reperitur in rebus huius saeculi. Unde tertius & Cubicularis sic resoluit; *inquitum est vitium, inquitum Rex, iniqua mulieres, inquit sili hominum, & opera eorum, & iniquitate perierunt. At veritas manet, & inviolata, & vivit in aeternum. Benedixit Deus veritati.*

3. Peritiles sunt quaestiones per Sapientem propositae. *Quis ascendit in caelum, & que descendit? Quis continuit Spiritum in manibus suis? Quis colligunt quasi quasi in vestimento? Quis suscepit omnes terminos terrae? Quod nomen eius, aut quod nomen filii eius? Significant enim haec quaestiones divinam potentiam, cui soli parent venti, qui in nubibus pro nutu suo continent aquas, à quo omnes termini terrae dependent, significat quoque eius incomprehensibilitatem, quia nec nomen nobis adaequatum est, quo & descendere exprimitur divina natura, nec in caelum ascendere valeamus, ut plenam de ea scientiam assequamur. Unde similes quaestiones proponit Dominus Iob ut divinam agnoscat potentiam, & sese humiliet coram Deo: *Vbi eras quando ponebam fundamenta terra? Quis possuit mensuras eius? Vel quis tensit super eam lineam? Super quo bases eius solidatae sunt? Quis demisit lapidem angularè eius? Quis conclusit ostium mare, &c.**

4. Etiam ipse Christus quaestiones aliquas proposuit Pharisaeis in eorum utilitatem, si mentis oculos vellent aperire: Sic Matth. 21. & Marc. 11. dum interrogarent eum Scribae & Seniores, *In qua potestate hac facis, Ejecerat scilicet eementes, & vendentes de templo cum auctoritate, & imperio.*

Respondens ait illis: *Interrogabo vos, & ego unum verbum, & respondete mihi, & dicam vobis in qua potestate hac faciam: Baptismus Ioannis de caelo erat an ex hominibus? At illi videntes quocumque responso se capiendos, dixerunt, Nescimus. Iterum alia vice congregatis Pharisaeis, interrogavit eos, & hanc proposuit quaestionem: *Quid vobis videtur de Christo, cuius filius est? Cumque respondissent David, subiunxit Dominus: Quomodo ergo David in spiritu vocat eum Dominum, dicens: Dixit Dominus Domino meo, sed à dextris meis? Et nemo poterat ei respondere verbum, neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare. Rursus alia vice interrogat: *Si licet Sabbato curare? At illi tacuerunt. Subdit vero ipse: Cuius vestrum a sinus aut vos in patrum cadet, & non extrahet continuo illum in die Sabbato? Et non poterat respondere illi. Sic ferè ad quaestiones Domini obmutescunt non tam ex ignorantia, quam ex malitia, quia ad lucem veritatis nolunt oculos aperire. Ex illa interim quaestionum propositione hoc utilitatis consequitur, quod eorum appareat confusio, & plebis instructio subsequatur.***

Aliae quaedam quaestiones sunt curioae & parum utiles; de quibus Ecclesiastes dicit: *Deus homines & eos mirum facit, & ipse se insipientis misit quaestiones, sive rerum curiosam, & inutilium novis inquit quibus. Quam multae sunt Philosophorum, & Astrologorum vanae quaestiones circa cursum caeli & siderum, circa motum in vacuo, circa spatia imaginaria, & nonnulla similia? Quam multae Theologorum curioae, & verbosae quaestiones scientiae solidae inutilis? Nam saepe verum est illud Sapientis: *Verba sunt plurima, multaque in disputando habentia vanitatem.* De similibus dicebat Apostolus. *Stultas quaestiones, & contentiones, & pugnas legu de vita. Item. Si quis non acquiescit, & pugna sequenda pietatem est doctrina, superbus est, nihil sciens, sed languens circa quaestiones & pugnas verborum, ex quibus oriuntur iridia, contentiones, blasphemia, suspiciones mala.* Unde serio curiosos nimium monet Ecclesiastes. *Quid necesse est homini maiora sequere, cum ignoret quid conducatur sibi in vita sua numero dieru peregrinationis suae, & tempore quod velut umbra praeterit? Quasi diceret? Quid eger homo grandi cum fatigatione multa inquirere, quae vel captum superant, vel ad salutem nihil conducunt? Insuper est qui aliis intendit, quam his quae salutis sunt, saepe fatiscente ingenio cum distractione, & cum deceptione. Duo autem afferit quae hominem movent, negligit superfluis intendere utilibus. Primum est, quod peregrini sint, attendant ergo his quae ad ambulandum, terminumque assequendum conducunt: tales non sunt multae occupationes, & quaestiones vanae. Peregrini est non haerere, non abicere, de itinere semper inquirere, & de certa via sollicitum esse. Secundum est, Quod breve sit tempus, tanquam umbra praeteriens; ergo feris incumbendum, non curiosis, & superfluis. Hinc etiam Sapientis. *Altera se ne quaesieris, sed quae praecipit tibi Deus, illa cogita semper.* Ferè contingit quod curiosa inquirens negligat necessaria.**

Hoc voluit docere Abbas Coprus, de quo Vitz Patum p. 2. de Humilitate. Dum enim quidam ad eum adventassent obcuram moventes multis verbis quaestionem de Melchisedech, quo sensu dicitur à Paulo sine Patre, sine Matre, sine genealogia, neque initium dierum, neque finem vita habens; ipse ter percussus os suum dixit: *Va tibi Coprus, quia curiosa inquisisti qua Deus non mandavit, eaque praecipit, omisisti.* Sic seipsum arguebat humiliter, simulque infimulabat hos inquisitores curiosos negligentiae in necessariis. Cui conformiter dicebat Thomas à Kempis. *Quia plures magis student scire, quam bene vivere, ideo saepe errant, & moicum fructu ferunt. O si tantam adhiberent diligentiam ad extirpanda vitia, & virtutes inserendas, sicut ad morandas quaestiones, non ferent tantum mala, & scandala in populo.* Hæc ille. Quapropter verum est illud S. Bonaventurae; *Arbus scientia multos privat arbore vita.*

Denique, aliqua sunt quaestiones non solum Curioae & superfluae, sed etiam nocivae & perniciosae. Talis fuit prima quaestio à Sarana per os serpentis proposita primis nostris parentibus. Cui nescio praecipit vobis Deus, ut non comedentis de omni ligno.

rosse, Eccl. 6. Eccl. 7. Eccl. 7. Eccl. 7.

ad Tit. 1. Tit. 1. Tit. 1. Tit. 1.

Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3.

Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3.

Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3.

Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3.

Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3.

Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3.

Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3.

Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3.

Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3.

Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3.

Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3.

Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3. Eccl. 3.

ligno Paradisi? Hoc enim eis proposuit ut eos deciperet, & advocaret à precepti divini observatione. Tales fuerunt & quaestiones quas soliti sunt Pharisei, & Scribae Domino proponere, captiosae enim erant, & in eius perniciem conspirabant. In verbo verbum capere volebant; sed sapientia eius ubique vicit malitiam. Sic proponunt ei quaestiones, an mulier in adulterio deprehensa lapidibus fore appendenda? Sed respondit dicens, & scribens in terra; *Qui sine peccato est, primus in eam lapidem mittat.* Iterum aliqui quaestiones proponunt. *Num liceat eorum dare Caesari, an non?* Ipse autem petit numisma sibi ostendi, cumq; fatentur exaratam in eo imaginem Caesaris, respondit: *Reddite ergo quaesunt Caesari Caesari, & qua sunt Dei Deo.*

Quaestio quoque à Legisperito hic Christo proposita: *Quid faciendo vitam aeternam possidebo?* ordinata ab eo ad tentandum Dominum; sive ad explorandum an non aliquid alienum à lege, alienum à Moysè loqueretur. Interim haec quaestio inter omnes maximè utilis est, & maximè necessaria, quae de felicitate & sine ultimo hominis assequendo agit, & de medijs inquirat. Utinam ergo in corde & in ore hominis Christiani frequenter versaretur, ut practica scientia scire possit, & facere quae ad vitam aeternam assequendam spectant. Verum inter homines huius saeculi pauca est & rara ultimaque quaestio est de mandatorum observatione, de honorum operum exercitio, de statu felicitatis supernae, de aeterna vita. Quaestiones eorum ut plurimum sunt de rebus saeculi, de rebus vanis, de rebus noxiis, frequentes est quaestio: *Quis eorum videatur esse maior? Quomodo opes acquirendae, quaeque via: Quomodo honorate sublimanda familia quibuslibet impenditur? Quomodo lis evincenda iuste vel iniuste? Quomodo circumveniendus in contractu lucroso proximus? Quomodo de inimicis sumenda vindicta? Multae similes quaestiones eos torquent in illis quae eorum de iudae sollicitudo turbulenta neglecta haec quaestione. Quid faciendo vitam aeternam possidebo?*

Occasionem autem sortitus est quaestioni huius proponendae Legisperitus, quia frequens erat sermo Domini de vita, & aeterna vita, ad quam omnes convocatus venerat. Unde cum quidam ab eo recederent & retro abirent, interrogaretque discipulos suos: *Numquid & vos vultis retro abire?* Respondit Petrus: *Domine verba vitae aeternae habes, ad quem ibimus?* Sic dicit unicum finem sui adventus in hunc mundum, scopumque unicuique missionis suae à Patre esse: *Ut omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam aeternam.* Et iterum ibidem ait: *Exaltari oportet filium hominis, ut omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam aeternam.* Et tertio ibidem reperit: *Qui credit in Filium, habet vitam aeternam; qui autem incredulus est, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum.* Sic agens cum Samaritana, non nisi agit de vi-

ta aeterna. *Qui biberit ex aqua quam ego dabo ei, non sitiet in aeternum, sed fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam.* Postmodum agens cum ludaeis familiariter agit de vita, & dicit eis: *Amen, amen dico vobis, quia qui verbum meum audit, & credit ei qui misit me, habet vitam aeternam.* Rursum ibidem scrutamini Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam aeternam habere, & ille sunt quae testimonium perhibent de me, & non vultis venire ad me ut vitam habeatis. Deinde agens cum Capharnaëis quinquies repetit nomen vitae aeternae. 1. Operamini cibum qui non perit, sed qui permanet in vitam aeternam, quem Filius dabit vobis. 2. Haec est voluntas Patris mei, ut omnis qui vidit Filium, & credit in eum, habeat vitam aeternam. 3. Amen, amen dico vobis: Qui credit in me habet vitam aeternam. 4. Ego sum panis vivus qui de caelo descendit. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum. 5. Qui manducat meam carnem & bibit meum sanguinem, habet vitam aeternam, & ego resuscitabo eum in novissimo die. Denique agens cum Pharisaeis de ovili suo & ovibus suis, non femel repetit nomen vitae & aeternae vitae, propter quam se venisse dicit. *Ego, inquit, veni ut vitam habeam, & abundantius habeant:* Item, *Ovis meae vocem meam audit, & ego cognosco eum, & sequuntur me, & ego vitam aeternam do eis, & non peribunt in aeternum.* Attende quoties in Evangelio Ioannis paucis his capitibus nomen vitae aeternae reperit, & videbis quam merito dicat ei Simon Petrus, *Domine verba vitae aeternae habes, ad quem ibimus?*

Quandoq; autem nomen vitae simpliciter & sine addito usurpat Dominus, quandoque nomen vitae aeternae, & idem significat per utrumque veram seilicet vitam, vitam sanctam, vitam coelestem, vitam divinam, vitam aeternam, vitam beatam. Vita gratia vitam producit gloriae aeternae, eamq; continet quasi in semine, ideoque in scripturis utraque illa nomen obtinet vitae, nomenq; vitae aeternae. Hinc est quod Christus de vita quae sola meretur dici vita, quia vivere quoddam divinum tributum responsum dedit Adolescenti eandem quam Legisperitus proponenti quaestione: *Magister quid boni faciam, ut vitam aeternam habeam?* Etenim respondet: *Si vis ad vitam ingredi, serva mandata.* Non specificat quam vitam, sed sine addito dicit vitam, veram intelligens vitam qua in Deo vivitur. De qua etiam intelligitur illud *Ego veni, ut vitam habeam.* Sic frequenter addit nomen vitae quoties aliquid divinum promittit, sive ad gratiam, sive ad gloriam spectans. Sic promittit panem vitam, aquam vitam, lumen vitam, lignum & arborem vitam, fructum vitam, scriptum nomen in libro vitae, resurrectionem vitam, coronam vitam, spiritum vitam. De quibus omnibus loquitur S. Ioannes variis locis tam Evangelii, tum Apocalypsis suae. Non ergo mirum, cum adeo saepe agens Dominus de vita locutus fuerit, & aeterna vita, si hic Legisperitus eum interrogaret de medijs & via huius vitae, sicut & adolescens ille.

Mat. 6.

Mat. 22.

Rara quaestio de vita aeterna.

Frequens fuit sermo Domini de vita aeterna.

Ioan. 6.

Ioan. 3.

Ioan. 4.

Ioan. 5.

Ioan. 6.

Ioan. 8.

Ioan. 6.

Mat. 19.

Ioan. 6.

Attende vero verba hujus Legisperiti, & ex ponda & appende, sive quando dicit: *Quid faciendo, sive quando dicit, possideo vitam aeternam?* Per pius enim significatur vitam acquiri non solum verbis speciosis; Non enim omnis qui dicit Domine, Domine, intrabit in regnum colorum; neque solis desideris bonis, quibus etiam infernus est plenus, sicut & mundus, licet in maligno & peccatis positus. Necessè est manum operi adhibere; faciendo vel patièdo regnum Dei & vita aeterna acquiruntur. Per posterius etiam significari potest solam vitam aeternam, sive regnum aeternum proprie possideri, & hereditate acquiri, sicut Graeca habent: *Quid faciendo vitam aeternam hereditate possideo?* ut notant Interpretes. Bona hujus saeculi & hereditates, nec vera sunt bona, nec hereditate acquiruntur, si bene inspiciamus; sed commodato & precario illis solum utimur brevi dimissuri. Bona ergo illa non sunt immobilia & perpetua, sed mobilia & fugitiva sunt, ac caduca. Filii Dei ad illam solam hereditatem aspirant, quae verè hereditas est, ad illam possessionem quae verè possessio est, ibi coreorum fixum est, ubi aliquid fixum potest reperiri. Nam de his quae in hoc saeculo sunt, & quae concupiscunt homines hujus saeculi verum est illud. *Cum habuerit quis concupiscit, possidere non poterit.* Helix ergo qui potest dicere; *Fumes ceciderunt mihi in praclaris, etenim hereditas mea praclara est mihi.* Quae est illa hereditas adeo praclara? Dominus pars hereditatis meae, &c. *Portio mea in terra viventium.*

Job. 20.

Psal. 15.

Psal. 147.

Sola nuda fides ingressum ad vitam aeternam non parat.

Joan. 6.

Hac quoque interrogatione. *Quid faciendo vitam aeternam possideo?* tacite condemnantur heretici, satisque indicatur non sola nuda fide ingressum parari ad vitam, sed openibus necesse esse ad illam contendere. Hoc satis videtur intelligere Legisperitum, dum ait: *Quid faciendo aeternam vitam possideo?* Hoc etiam satis intelligebat adolescens interrogans; *Quid boni faciam ut vitam aeternam habeam?* Hoc denique satis intelligebant Iudaei dicentes & interrogantes: *Quid faciemus ut operemur opera Dei?*

Interim Dominus hunc Legisperitum merito ad legem remittit, cujus faciebat professionem; erat autem de numero illorum qui legis verba perfecte callent, sed vim legis vel ignorant, vel agitant non perficiunt, nec adimplent. Non poterat fraudulenta huic interrogationi occurrere sapientia Christi efficacius, quam ad legem remittentio legis Doctorem, cui silentium non imposuisset alio quopiam responso. Sic quando de fide aut moribus est interrogatio; cum lege Domini optima est consultatio. Cum autem Legisperitus legem protulisset (quam legerat, non quam impleverat) de dilectione Dei & proximi, brevi resolutione concludit Dominus: *Hoc fac & vivet.* Sic ostendit certam viam vitae in legis illius adimplitione contineri, nec ultra quippiam

requiri, necessarium tamen esse facere, & non solum scire.

Refert auctor *Scala Caeli*, quemdam Scholarem *Sancti* de longinquis partibus ad Academiam Parisiensem venit, ut Theologiae operam daret. Ingressus ergo est scolas, auditurus quemdam Theologiae Magistrum explicantem S. Matthaei Evangelium. Cum autem prima die ingressus ejus prelegeretur illud Matthaei: *Dilige Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, &c.* Ipse subito surrexit de medio discipulorum cunctis admirantibus. Interrogatus à Magistro, quid sibi dictum vel factum foret, quod sic recederet & Scholam dimitteret? Respondit: *Nil mihi factum est, sed antequam plura audiam, volo opere istud complere.* Sic egrediens Religionem est ingressus. Recte ergo ipse intellexit illud Domini. *Hoc fac, & vivet.*

Nota de dilectione Dei super omnia, & de dilectione proximi, de qua hoc Evangelium expressè loquitur, alibi fuit à nobis tractatum est, in Horto Pastorali Tom. 3. Tract. 1. Lectione secunda per totam. Unde illuc Lectionem remitto. Occurret iterum & occasio ea de re dicendi Dominico 17. post Pentecosten. Recurre & illuc.

DOMIN. XIII. POST PENTECOST. Lect. 20. bipartit.

Occurrerunt vi decem viri leprosi, &c. Luc. 17.

SOl nullum passum inutilem facit in cursu suo ab Oriente in occidentem; sed exierit virtutem, lucem, calorem, ut in motu suo beneficis sit rebus omnibus inferioribus; Sic Christus Dominus ad Occidentem pergens suum, hoc est ad mortem, beneficium quibuscuque impertitur, non solum lucis, doctrinae & spiritualis gratiae, sed etiam salutis corporeae. De hac testimonium nobis exhibet hoc Evangelium, in quo dicitur: *Et factum est dum iret in Hierusalem, transibat per viam Samariam & Galilaam. Et cum ingrederetur quoddam Castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi, &c.* Hos ergo sanavit in transitu, dum iret in Hierusalem, non quidem jam adhuc passurus hac vice, tamen tempus ejus jam incipiebat appropinquare, eratque inter illud & quo dicitur: *Factum est dum compleretur dies assumptionis ejus, &c.* Ipse faciem suam firmavit, ut iret in Hierusalem. Hoc est, dum appropinquaret dies quibus per mortem & passionem suam assumendus erat à mundo ad Patrem, resolvit firmiter & fortiter ire in Hierusalem recto itinere, licet locus foret passionis suae, & firmavit faciem suam per constantiam, quae etiam exterius elucebat adversus Iudaeos, adversus mortem & tormenta, quasi jam paratus voluntarie & cum gaudio morti occurrere. per quam assumendus erat ad Patrem & nos salvandi à morte. Quia verò transendum erat per Samariam, misit quosdam qui pararent ibi in civitate